

управління діяльності суб'єктів господарювання: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції, Макіївка, 2014. – Макіївка : МЕРІ, 2014. – С. 144-146

2. Комарницький Б.М. Системи контролю виробничих процесів в ринкових умовах / Б.М. Комарницький // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – №3. – Т.1. – С. 161-168.

3. Саченко С. І. Внутрішньогосподарський контроль у системі управління виробничими витратами / С.І.Саченко// Економіка і ринок: облік, аналіз, контроль: Науковий журнал ТДЕУ. Випуск 12: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, Тернопіль, 15-16 грудня 2005 р. – Тернопіль : Економічна думка, 2005. – С. 270- 272

УДК 657.6

Фесенко В.В.,

к.е.н., доцент кафедри обліку, аудиту, аналізу і оподаткування,
Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро

СПІЛЬНІ АУДИТИ ЯК ІННОВАЦІЙНА ФОРМА ПІДТВЕРДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Дослідження процесів підтвердження публічної фінансової звітності в умовах євроінтеграції набуває більшої актуальності у зв'язку зі збільшенням кількості підприємств, звітність яких підлягає обов'язковому незалежному аудиту. Особливо ця сфера досліджень актуалізується після набрання чинності ЗУ «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» у 2018 році. В Україні вже з 2004 року аудит фінансової звітності підприємств проводиться за Міжнародними стандартами аудиту, в яких він розглядається як елемент концепції довіри суспільства до публічної інформації про результати діяльності суб'єкта господарювання. Але в Україні, як склалося історично, відбувається тільки апробація всесвітньо визнаних підходів та концепцій у сфері аудиту, що є раціональною стратегією впровадження новітніх підходів до аудиту на основі запозиченого досвіду. У роботах науковців [1, 2, 3] розглядається соціальна компонента публічної фінансової звітності та актуальність довіри суспільства до цих звітів. Місія зовнішнього незалежного аудиту в таких умовах розвитку публічної звітності полягає у запобіганні бухгалтерським скандалам, зменшенні облікового шахрайства на рівні управління, що має підвищити ефективність корпоративного управління, а також призвести до підвищення ефективності ринку капіталу. Аудит стає саме тим процесом, в якому відбувається

інформаційна взаємодія найбільшої кількості зацікавлених та відповідальних осіб – облікові працівники, аудитори, власники підприємств, потенційні акціонери, кредитори, представники державних органів контролю, інвестиційні компанії, міжнародні грантові організації та ін. В процесі їх інформаційної взаємодії виникають ризики інформаційної асиметрії та ризики маніпулювання економічними рішеннями зовнішніх користувачів.

Як інструмент зменшення інформаційної асиметрії та зниження вартості аудиту, у закордонних працях [4, 5, 6] пропонуються спільні аудити, які мають знизити рівень залежності та необ'єктивності аудиторів. П. Велт робить висновок, що залишається актуальною теорія головного економічного агента (аудитора) та акціонера як домінуюча концепція розвитку аудиту. Формування саме спільних аудитів (joint audit), які полягають у виконанні процедур аудиту декількома аудиторами, є перспективним напрямом досліджень у цій сфері.

Дискусія щодо спільних аудитів та їх впливу на якість аудиторських звітів триває у роботах закордонних авторів [4, 5, 6], які стверджують, що виконання аудитів із залученням декількох спеціалістів різних фірм може підвищити якість та надійність аудиту, що позитивно вплине на довіру суспільства до фінансових звітів підприємств та репутацію аудиторів як економічних агентів. Але залишається дискусійним питання щодо витрат на такі аудити та вплив спільних аудитів на ринкову концентрацію аудиторських послуг.

Якщо розглядати спільні аудити як сучасну новітню форму підтвердження фінансової і нефінансової звітності підприємств для широкого кола користувачів інформації, то можна виокремити декілька форм спільних аудитів (рис.1).

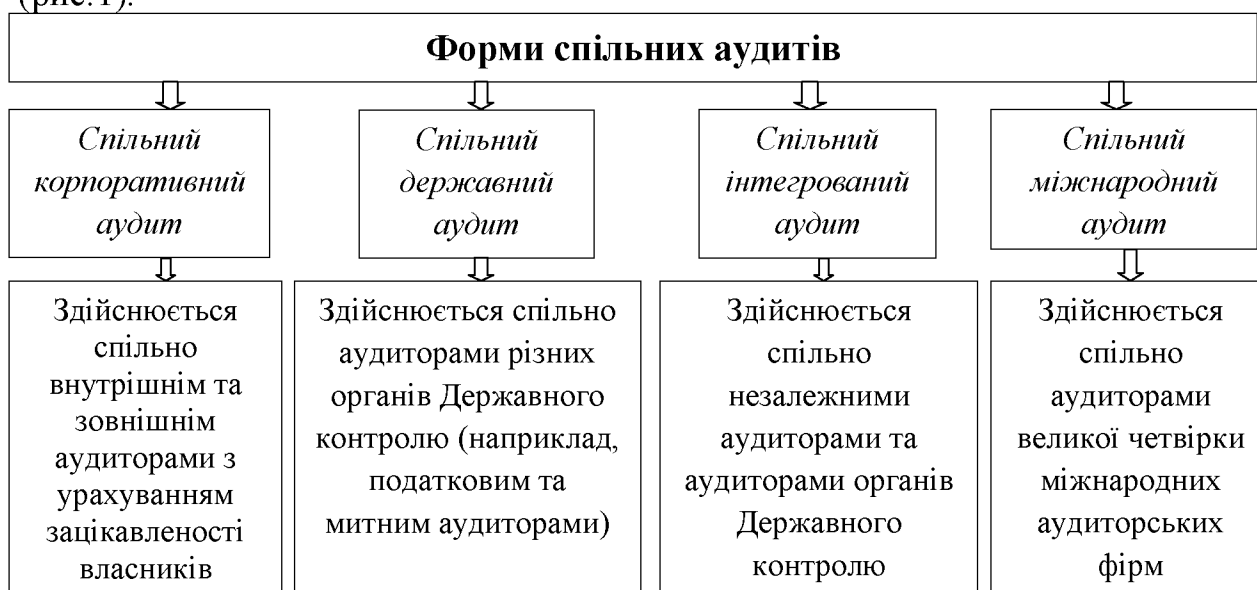

Рис. 1. Форми спільних аудитів як інструменту обмеження інформаційної асиметрії [розроблено автором]

Запровадження спільних аудитів у систему незалежного професійного аудиту звітності підприємств обумовлює необхідність визначення характеристик такого аудиторського завдання (послуги), рівень відповідальності аудиторів при здійсненні таких послуг та умови взаємодії аудиторів, які задіяні у спільних аудитах. Розвиток спільних аудитів в практиці аудиту на підприємствах України може мати неоднозначний ефект. З одного боку, це дійсно має зміцнити та посилити довіру до публічної звітності (фінансової та нефінансової), підтверджених в ході таких аудитів, з іншого боку – у зв'язку зі збільшенням вартості таких аудитів може сформуватись протистояння з боку підприємств, які підпадають під обов'язковий аудит згідно з законодавством.

Література

1. Дипиаса С., Экклз Р. Будущее корпоративной отчетности. Как вернуть доверие общества. – М.: Альпина Паблишер. 2003. – 212 с.
2. Жиглей І.В. Соціальний капітал та його місце в системі бухгалтерського обліку // Вісник ЖДТУ. Економічні науки. – 2007. – № 2 (40). – С. 53-62.
3. Чижевская Л.В. Семь причин, чтобы не доверяют бухгалтерскому учету // Вісник ЖДТУ. – 2006. – № 2 (36). – с. 140-151
4. Velte, P. What do we know about empirical joint audit research? A literature review. / Accounting and financial control. Vol. 1, Is. 1, p. 4-14.
5. André, P., Broye, G., Pong, C., and Schatt, A. (2016). Are Joint Audits Associated with Higher Audit Fees? / European Accounting Review, 25, 245-274.
6. Baldauf, J., and Steckel, R. (2012). Joint Audit and Accuracy of the Auditor's Report. An empirical study. International Journal of Economic Sciences and Applied Research, 5, 7-42.

УДК 657

Фоміна Т.В.,

к.е.н., доцент кафедри аудиту та оподаткування,
Центральноукраїнський національний технічний університет,
м. Кропивницький

ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ ОПЕРАЦІЙ ІЗ ФОРМУВАННЯ ВЕЛИЧИНИ РЕЗЕРВНОГО КАПІТАЛУ

Внутрішній контроль – це процес постійного впливу на об'єкти через відстеження відхилень та корекції управлінських рішень задля приведення фактичного стану об'єктів до бажаного [1, с. 13]. На даний час залишаються